

[Niels Westerby.]

mål, og jeg ville sætte pris på, hvis udenrigsministeren ganske kort kunne kommentere den side af sagen.

Jeg gav før udenrigsministeren en kompliment for redegørelsen, og så må jeg vel også have lov til at tilføje, at jeg er en lille bitte smule skuffet over, at udenrigsministeren ikke i sine svar i dag forsøgte på at redegøre for, at regeringens u-landspolitik ville blive forstærket ud over det synspunkt, at man skulle nå op på 1 pct. i 1972-73. Og jeg var også en lille smule skuffet over, at udenrigsministeren ikke kom ind på en vurdering af problemet om Europa som en supermagt, som en selvstændig supermagt, eller om man skal operere som nu med et samlet vesten og et samlet østen, der nærmer sig hinanden for at sikre fred og afspænding og en sikkerhedsordning. Jeg tror ikke, at noget parti her i salen eller at regeringen på længere sigt vil slippe uden om denne problemstilling, som jo meget forstærkes igennem præsident de Gaulles indsats — nogen vil måske kalde det mangel på en sådan.

Til sidst et enkelt spørgsmål. Det drejer sig om vores Grækenlandspolitik, og dér står vi helt og fuldt bag regeringens indsats på det punkt; men der har jo været forlydender fremme om, at den danske eksport til Grækenland ville kunne gå ned ved en chikanøs adfærd fra det nuværende græske regimes side. Hvis det er tilfældet, så vil der altså være danske eksportører, der taber en fortjeneste og derved kommer til at bære et tab. Nu er det mit indtryk, at man vel må kalde det en samlet dansk national indsats i det græske spørgsmål, og så kan man vel rejse det spørgsmål: er det rimeligt, at enkelte eksportører skal bære dette tab? Vil regeringen, hvis et sådant tab dokumenteres, være indstillet på at acceptere, at det måske var noget, man måtte erstatte fra det offentliges side, at sige, at det er os alle, der skal bære det, som er nødvendigt som et led i en dansk udenrigspolitik på det centrale felt?

Frode Jakobsen: Hr. Poul Møller mente, at det, jeg sagde i min tale her, var særlig møntet på ham. Det var ikke tilfældet. Alligevel må hr. Poul Møller altså på en eller anden måde føle sig ramt. Jeg nævnedes hr.

Poul Møller i en ganske bestemt forbindelse, og det var i talen om dobbeltmoral, fordi hr. Poul Møller — uden at bruge ordet dobbeltmoral — var inde på, at der var nogen, der havde en ganske anderledes hård kritik af vore allierede, når de gjorde noget forkert, end af andre diktaturstater, og det gav jeg en forklaring på, som jeg synes er den rigtige. Og så siger hr. Poul Møller, at min egen tale vil jo ramme mig en dag, en dag vil det blive til en dobbeltmoral, hvis amerikanerne ikke vil rette sig efter den politik, jeg foreslår. Det er netop et sådant NATO, jeg står og taler imod, et sådant ensrettet NATO, hvor vi skal have den samme mening. Det betyder altså, at hr. Poul Møller går ud fra, at en konsekvens af at være med i NATO er, at vi må være enige, eller også må vi forlade NATO. Nej, jeg vil have lov til at tale imod USA, hvor jeg mener, USA har uret, og jeg vil have lov til at tale imod Sovjetunionen, hvor jeg mener, Sovjetunionen har uret. Dette mener jeg ligger i begrebet: en fri mand. Og hvis man holder sig til sin egen overbevisning, så kommer der vanskelige kludder i ens forestillinger. Det får mig til at spørge hr. Poul Møller: hvad vil hr. Poul Møller gøre i det øjeblik, som i hvert fald jeg venter, da amerikanerne sadler om i Vietnam? Vil hr. Poul Møller så være den standhaftige tinsoldat, der holder fast ved den linje, som har været USA's, eller vil hr. Poul Møller svinge sammen med amerikanerne og på den måde komme til at føre politik af den slags, som vi altid har hånet kommunisterne for?

Næh, jeg tænkte såmænd ikke på hr. Poul Møller i anden forbindelse end det, jeg nævnedes, og så måske da jeg sagde noget om det græske kongehus, for det har hr. Poul Møller udtalt sig om nogle gange. Det, der ligger bagved, er naturligvis en forstædig pietet over for det danske kongehus. Jeg er ikke i tvivl om, at det, som er farligst for det danske kongehus i denne affære, det er, om den slutning drages, at fordi den græske konge er i familie med det danske kongehus, kan danskere ikke frit sige deres mening om det græske diktatur eller om den græske konges tvetydige holdning.

Nej, det var såmænd snarere hr. Poul Møllers partifælle, hr. Kragh, jeg tænkte på, altså generalen, som jeg ikke må kalde general, men jeg må jo gøre noget for at